

**จุลสารความรู้เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ
และข่าวกฎหมายใกล้ตัว
ฉบับที่ ๑/๒๕๖๒**

“พนักงานเทศบาลต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่
ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้” ตาม
ข้อ ๑๗ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล
จังหวัดราชบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ
วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย
พ.ศ.๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙

อุทิศ หมายความว่า ใช้เวลาทั้งหมดปฏิบัติ
ราชการตามที่ทางราชการต้องการ โดยไม่ใช้เวลานั้นไป
ทำอย่างอื่น หรืออยู่ว่างเฉยๆ โดยไม่ทำราชการตาม
หน้าที่

เวลาของตน หมายถึง รวมทั้งเวลาราชการ
และนอกเวลาราชการที่ต้องปฏิบัติราชการตามปกติ
ด้วย เช่น ทางราชการมีงาน
เร่งด่วนที่จะต้องใช้พนักงาน
ส่วนท้องถิ่นบางคนปฏิบัติ
ราชการในเวลาหยุดพัก

รับประทานอาหารกลางวัน หรือหลังจากเลิกงานเวลา
๑๖.๓๐ น.หรือในวันหยุดราชการ ผู้บังคับบัญชาจะสั่ง
ให้มาทำงานในวันหรือเวลานั้นๆได้ ผู้รับคำสั่งจะต้อง
ปฏิบัติตาม

ทอดทิ้ง หมายถึง ละเลย ทิ้งขว้าง ไม่เอาเป็น
ธุระ ไม่เอาใจใส่ ไม่นำพา ตัวอยู่แต่ไม่เอาธุระ ไม่ทำงาน
ไม่เอาใจใส่งาน เช่น มาลงชื่อปฏิบัติงานแล้ว แต่ไม่
สนใจทำงานในหน้าที่ของตนให้เรียบร้อย หรือเสร็จไม่
ทันตามทีควรจะทำ ปล่อยให้งานค้าง

ละทิ้ง หมายถึง ละด้วยวิธีทิ้ง วาง ปล่อย สละ
ละเสีย เช่น มีหน้าที่ราชการแต่ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ซึ่ง
อาจไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการเลย หรือมาลงชื่อ
ปฏิบัติงานแล้ว แต่ไม่อยู่ที่โต๊ะทำงานหรือจุดที่
กำหนดให้ปฏิบัติงาน กลับละทิ้งหน้าที่ออกไปที่อื่นเสีย
ซึ่งอาจไปนอกสำนักงาน หรือไปเพียงห้องอื่น หรือจุด
อื่นที่กำหนดให้อยู่ประจำทำงานก็ได้

ข้อสำคัญ ต้องมีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ
ด้วย ถ้าไม่มีอะไรจะทำ จะถือว่าละทิ้งหรือทอดทิ้ง
หน้าที่ไม่ได้ เพราะผู้บังคับบัญชาไม่มอบหมายการงาน
การละทิ้งต้องมีเจตนาไม่มาทำงาน หรือมาแต่ไม่ทำงาน
กลับไปทีอื่น

กฎหมายใกล้ตัว

เหตุสุดวิสัย ไม่ใช่ประมาท ?

เหตุสุดวิสัย หมายถึง เหตุการณ์ใด ๆ ที่เกิดขึ้น
โดยฉับพลัน โดยไม่มีบุคคลใดคาดหมายหรือคาดคิดว่า
จะเกิดขึ้น และไม่อาจป้องกันหรือหลีกเลี่ยงให้พ้นไปได้
แม้ว่าตนเองจะไตร่ตรองความระมัดระวังแล้วก็ตาม ทำให้
ตนเองหลุดพ้นจากความรับผิดชอบทั้งปวง ไม่วาจะเป็น
ความรับทางแพ่งหรือทางอาญาก็ตาม อันได้แก่ เหตุที่
เกิดจากภัยธรรมชาติ (ยกเว้น เหตุธรรมชาติที่เกิดขึ้น
เป็นประจำ) เหตุจากการกระทำของบุคคลอื่นโดย

กะทันหัน หรือมีเหตุการณ์อื่นๆเกิดขึ้นโดยฉับพลัน (อ้างอิง : ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘)

กรณี รถชนคนตาย รถยนต์ก็ไม่ได้ผิดเสมอไป บางครั้งคนวิ่งตัดหน้ารถในระยะกระชั้นชิด หากจะให้ รถยนต์เป็นฝ่ายผิด ก็ไม่ยุติธรรม ดังนั้น ในทางกฎหมาย จึงต้องดูเป็นเรื่องไป

กรณีศึกษาตัวอย่างที่น่าสนใจ

ถูกรถหรือคนวิ่งตัดหน้า แล้วศาลพิพากษาว่า รถไม่ผิด

- คำพิพากษาของศาลฎีกาที่ ๒๐๑๕/๒๕๒๐

นายหนึ่งวิ่งตัดหน้ารถยนต์ในระยะกระชั้นชิด เป็นความประมาทของนายหนึ่งเอง นายสองไม่อาจห้ามล้อหยุดได้ทัน จึงเป็นเหตุสุดวิสัยที่จะป้องกันได้ ไม่ใช่เกิดจากความประมาทของคนขับ

- คำพิพากษาของศาลฎีกาที่ ๗๑๔๓/๒๕๔๔

นายสามขับรถจักรยานยนต์แซงรถโดยสารประจำทางที่ นายสี่ขับห่าง ๑ เมตรเศษ แล้วรถจักรยานยนต์ที่นาย

สามขับได้เสียหลักล้มลง รถยนต์โดยสารประจำทางที่ นายสี่ขับจึงได้แล่นทับนายสามถึงแก่ความตาย ดังนั้น การที่รถจักรยานยนต์ของนายสามแซงแล้วเสียหลักล้มลงอย่างกะทันหันหน้ารถยนต์โดยสารประจำทางที่ นายสี่ขับห่าง ๑ เมตรเศษ เป็นระยะกระชั้นชิดจนเหลือ วิสัยที่นายสี่จะหยุดรถได้ทัน กรณีจึงเป็นเหตุสุดวิสัยที่ บุคคลในภาวะเช่นนายสี่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จึงมิใช่เกิด จากความประมาทของนายสี่

- คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๗๓๑/๒๕๓๕

ขณะเกิดเหตุ นายห้าลดความเร็วของรถลงเหลือ ประมาณ ๒๕-๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพราะเห็นว่าเป็น ทางร่วมทางแยก และเห็นนายหกยืนอยู่บนถนนด้วย เหตุที่รถของนายห้าเฉี่ยวชนนายหกเป็นเพราะขณะนั้น นายห้ามองไม่เห็นนายหก เนื่องจากมีรถตู้ขับคู่มาทับรถ ของนายห้าทางช่องทางที่ ๓ ทางขวามีบังนายหกไว้ เมื่อนายหกหลบรถตู้คันดังกล่าวมาทางรถของนายห้า ในระยะกระชั้นชิด นายห้าจึงห้ามล้อกะทันหัน แต่รถไม่ หยุดในทันที และเฉี่ยวชนนายหกทางขวาของรถเป็น

เหตุให้นายหกล้มลง พฤติการณ์ดังกล่าวถือได้ว่าเป็น เหตุสุดวิสัย ไม่ใช่เป็นเพราะความประมาทของนายห้า

- คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕๐๓/๒๕๑๔

นายเจ็ดขับรถยนต์เบนไปทางขวาคร่อมกึ่งกลางถนน เพื่อจะหลบให้พ้นท้ายรถยนต์โดยสาร ซึ่งวิ่งสวนทางมา และเลี้ยวขวาตัดหน้ารถยนต์เจ็ดเพื่อจะเข้าซอย โดย นายเจ็ดเห็นว่าทางข้างหน้าปลอดภัย ไม่มีรถสวนมานั้น ย่อมอยู่ในวิสัยที่นายเจ็ดกระทำได้ บังเอิญผู้ตายวิ่งโผล่ พ้นท้ายรถยนต์โดยสารออกมาอยู่ห่างรถนายเจ็ดเป็น ระยะ ๑ วันนั้น เป็นระยะกระชั้นชิด รถนายเจ็ดจึงชน ผู้ตายถึงแก่ความตาย แม้ว่าจุดที่ผู้ตายถูกรถยนต์ของ นายเจ็ดชน จะอยู่พ้นกึ่งกลางถนนไปเล็กน้อย ซึ่งปกติ ถือว่ามีใช้ทางวิ่งของรถนายเจ็ดก็ตาม ก็ถือได้ว่าการที่ นายเจ็ดขับรถชนผู้ตายเป็นเหตุสุดวิสัย ไม่อาจป้องกันได้

ผู้รวบรวม พิมวดี กิจพิทยาฤทธิ์ นิตกร
จัดทำโดย งานนิติการ กองวิชาการและแผนงาน

